

N:o 7.

Af herr **Nyström** m. fl., om statsbidrag till vägars anläggning och förbättring.

Åtskilliga länsstyrelser hafva uti underdåniga framställningar inför Kongl. Maj:t framhållit nödvändigheten af att det anslag, som Riksdagen ställer till Kongl. Maj:ts disposition för anläggning af nya samt förbättring eller omläggning af gamla vägar, måtte för år 1888 varda höjdt från sitt nuvarande belopp 500,000 kronor till en million kronor. — Kongl. väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, till hvilken Kongl. Maj:t remitterat dessa framställningar, har ock på anförda skäl och efter en fullständig utredning hemställt om affåtande till Riksdagen af nådig proposition derom att sistnämnda summa måtte för ändamålet anvisas. — Kongl. Maj:t har emellertid, under antagande bland annat deraf, att möjlighet derigenom skulle kunna beredas för påbörjande af de viktigaste företag, som för närvarande äro ifrågasatta att utföras, endast ansett sig kunna så till vida tillmötesgå de gjorda framställningarne samt väg- och vattenbyggnadsstyrelsens hemställan genom äskandet af ett anslag för år 1888 af 600,000 kronor till vägfonden.

Után tvifvel torde, om de vägföretag, för hvilka statsbidrag till utförandet begärts, sönderdelas i flere mindre, i likhet med hvad tillförene understundom egt rum, ett större antal af dessa kunna hugnas med anslag, men utom det att man med skäl torde kunna påstå, att detta sönderstyckande fördyrar arbetet på samma gång som det klarligen förlänger det, så torde erfarenheten från de senare åren visa, att behöfvat af nya och förbättrade vägar har benägenhet att tillväxa, en benägenhet så mycket naturligare som *dels* jernvägsanläggningarne i rikets flesta orter

kräfva utfartsvägar till jernvägsstationerna, *dels* befolkningen genom de arbeten, hvilka under senare decennierna utförts, erhållit en allt klarare och klarare uppfattning om fördelarne deraf att få framforsla förnödenheter och färdas fram å vägar, som äro jemna, hårda och väl lagda, *dels* äntligen, hvad flera orter af vårt land och i synnerhet den vidsträckta delen Norrland vidkommer, ökning i folkmängd, parad med ökad odling och ökad utvidgning af näringslivet med nödvändighet, för att lugnt och säkert kunna fortgå, förutsätter ökade samfärdsmedel, en uppfattning som ock hos befolkningen inom sistnämnde landsdel numera helt och hållet vunnit mark. Vi torde därför ej heller begå misstag, när vi påstå att, äfven med ett årligt anslag att disponera till vägbyggnader af en million kronor, berättigade anspråken på bidrag till sådana företag ännu under en följd af år skola vara större än att de alla ur en fond af den storleken kunna varda tillgodosedda.

Hysande dessa åsikter och hänvisande till väg- och vattenbyggnadsstyrelsens utredning, få undertecknade, hvilka dessutom vilja framhålla det behof af arbetsförtjenst, som öfverallt inom riket föreligger, och de billiga pris på arbetskraft och materiel, som för närvarande gälla, vördsamt anhålla,

att Riksdagen för år 1888 ställer till Kongl. Maj:ts förfogande till bidrag för anläggning af nya och förbättring eller omläggning af backiga eller eljes mindre goda vägar en million kronor.

Om remiss till statsutskottet anhålles.

Stockholm den 22 januari 1887.

J. E. Nyström.

H. A. Widmark.

Jonas Andersson.

Wilhelm Roos.

K. A. Liljesköld.

Axel Ros.

Helmer Falk.

J. O. Sundström.

H. Gyllenram.